

Arrest

nr. 252 371 van 8 april 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 december 2020.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat I. SIMONE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Hij verwees nogmaals naar de problemen die hij ondervonden had met de familie van I. al-D.. Hij verklaarde voorts dat zijn broer A. op 5 november 2019 vermoord werd. Hij vermoedt dat de dader tot de al-D. stam behoort en tevens lid is van AAH. Voorts haalde hij aan dat hij in België deelgenomen heeft aan een betoging tegen de Iraakse overheid en de Iraanse inmenging in het land. Hij vond het verder vervelend dat hij niet mag werken en in moeilijke omstandigheden dient te leven.

Ter staving van zijn achtste verzoek legt hij een kopie van de overlijdensakte van zijn broer neer en twee foto's van zijn deelname aan een betoging.

In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas, in casu de voorgehouden vervolging omwille van een ongeoorloofde liefdesrelatie met I. al-D., en de situatie in Bagdad op dat moment niet van die aard was dat hij in aanmerking kwam voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 182 835 van 24 februari 2017.

In het kader van zijn tweede verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Zijn derde verzoek werd door de commissaris-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 205 718 van 21 juni 2018.

De commissaris-generaal verklaarde zijn vierde, vijfde, zesde en zevende verzoek niet ontvankelijk. Hij diende geen beroep in tegen deze beslissingen.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De

kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asiolverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Verzoeker wijst er op dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal. De Raad wijst verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad er op dat uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (stuk 7, verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

6. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening gehouden met en een onderzoek gevoerd naar de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming

voorgelegde documenten, zoals blijkt uit het volgende: "In uw achtste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw broer vermoord werd op 5 november 2019. U vermoedt dat de familie van I.(...) el D.(...) hier achter zit. Aangezien er in uw voorgaande zeven verzoeken meermaals en omstandig uitgelegd werd waarom er geen geloof gehecht werd aan de problemen met die stam, kan er bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan de moord op uw broer, een gebeurtenis die rechtstreeks voortvloeit uit de ongeloofwaardig bevonden problemen met de al D.(...) stam. U verklaarde dat de dader van de moord op uw broer nog niet gevat is door de politie. U concludeerde dan maar lukraak dat de moord op uw broer gelinkt diende te worden aan uw problemen. U kan dit echter op geen enkele manier staven.

Het is een louter blote bewering van uwentwege. U legde een kopie van een overlijdensakte neer om de dood van uw broer mee te staven. Het is onmogelijk om op basis van een kopie uitspraken te doen over de authenticiteit van een document. Bovendien worden Iraakse documenten veelvuldig vervalst. Dergelijke documenten hebben slechts bewijswaarde wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is. Bovendien kan op basis van een overlijdensakte enkel een sterftegeval en de doodsoorzaak aangetoond worden. De motieven op basis waarvan die persoon gedood werd of de daders die achter de moord zitten kunnen niet afgeleid worden uit een overlijdensakte." Hij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

7. Verzoeker betwist en bekritiseert doch weerlegt noch ontkracht de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn deelname in België aan een betoging: "Wat uw deelname aan de betoging aan de Iraakse ambassade in België betreft, kan er opgemerkt worden dat u op basis van een eenmalige deelname niet aannemelijk kan maken dat u bij terugkeer naar Irak omwille hiervan problemen zou ondervinden. Meer nog u maakt op geen enkele manier aannemelijk dat de overheid u omwille van uw deelname aan deze betoging zou viseren. U maakt evenmin melding van problemen die u naar aanleiding van uw deelname zou ondervonden hebben. U verwees nog naar de huidige betogingen in Irak zelf en de slachtoffers die er in vallen. Of u al dan niet wenst deel te nemen aan betogingen bij een terugkeer naar uw land van herkomst is uw vrije keuze. U heeft dit momenteel nog niet gedaan. Dat u omwille van een deelname aan een betoging in Irak problemen voorziet is dan ook volledig hypothetisch en kan u op geen enkele manier aannemelijk maken. U legt een foto neer om uw deelname aan de betoging te staven. Deze foto werd evenwel genomen door een vriend en vertoont een geënceneerd karakter. U kunt hiermee op geen enkele wijze aantonen dat u omwille van uw aanwezigheid bij één betoging voor de Iraakse ambassade in België in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen."

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie waarnaar gerefereerd wordt waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. De (internet)artikels omtrent o.a. de protesten van de bevolking in Bagdad, vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande en kan deze voorgaande appreciatie ook niet ombuigen. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie waarnaar gerefereerd wordt niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Het reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen/Nederlanders en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de

verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 december 2020, voert verzoekende partij aan dat zij al verschillende verzoeken heeft ingediend en het globale aspect uit het oog wordt verloren. Verzoekende partij wijst erop dat haar broer werd vermoord en dat zij ook deelgenomen heeft aan verschillende betogingen. Dit zijn volgens verzoekende partij nieuwe elementen die samen moeten onderzocht worden en betrokken worden bij de beoordeling van de subsidiaire bescherming. Verzoekende partij verwijst voorts naar haar aanvullende nota en licht toe dat de militie die de Amerikaanse ambassade heeft aangevallen, de militie is waarmee ook zij problemen kent. Volgens haar wijst dit erop dat zij geenszins bescherming kan verwachten van de autoriteiten. Voorts wijst verzoekende partij naar de problemen betreffende covid-19 en stelt zij dat zij al bijna heel haar leven in Europa verblijft.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete en dienstige argumenten bijbrengt die van aard zijn om de in voormelde beschikking opgenomen grond in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en aangehaalde argumenten en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, zonder dat zij echter *in concreto* ingaat op, minstens laat zij na valabele opmerkingen te formuleren die afbreuk vermogen te doen aan de grond in de beschikking van 8 december 2020.

4.3. De Raad herneemt de grond in voornoemde beschikking waarbij, met verwijzing naar de motivering in de bestreden beslissing, wordt vastgesteld dat *in casu* bij verzoekende partij haar huidig, achtste verzoek om internationale bescherming wel degelijk en afdoende rekening wordt gehouden met de door haar bij haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming aangehaalde elementen, met name de moord op haar broer en haar deelname hier in België aan betogingen:

“In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening gehouden met en een onderzoek gevoerd naar de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, zoals blijkt uit het volgende: “In uw achtste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw broer vermoord werd op 5 november 2019. U vermoedt dat de familie van I.(...) el D.(...) hier achter zit. Aangezien er in uw voorgaande zeven verzoeken meermaals en omstandig uitgelegd werd waarom er geen geloof gehecht werd aan de problemen met die stam, kan er bijgevolg ook geen geloof gehecht worden aan de moord op uw broer, een gebeurtenis die rechtstreeks voortvloeit uit de ongeloofwaardig bevonden problemen met de al D.(...) stam. U verklaarde dat de dader van de moord op uw broer nog niet gevat is door de politie. U concludeerde dan maar lukraak dat de moord op uw broer gelinkt diende te worden aan uw problemen. U kan dit echter op geen enkele manier staven.

Het is een louter blote bewering van uwentwege. U legde een kopie van een overlijdensakte neer om de dood van uw broer mee te staven. Het is onmogelijk om op basis van een kopie uitspraken te doen over

de authenticiteit van een document. Bovendien worden Iraakse documenten veelvuldig vervalst. Dergelijke documenten hebben slechts bewijswaarde wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is. Bovendien kan op basis van een overlijdensakte enkel een sterftegeval en de doodsoorzaak aangetoond worden. De motieven op basis waarvan die persoon gedood werd of de daders die achter de moord zitten kunnen niet afgeleid worden uit een overlijdensakte.”. Hij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

7. Verzoeker betwist en bekritiseert doch weerlegt noch ontkracht de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn deelname in België aan een betoging: “Wat uw deelname aan de betoging aan de Iraakse ambassade in België betreft, kan er opgemerkt worden dat u op basis van een eenmalige deelname niet aannemelijk kan maken dat u bij terugkeer naar Irak omwille hiervan problemen zou ondervinden. Meer nog u maakt op geen enkele manier aannemelijk dat de overheid u omwille van uw deelname aan deze betoging zou viseren. U maakt evenmin melding van problemen die u naar aanleiding van uw deelname zou ondervonden hebben. U verwees nog naar de huidige betogingen in Irak zelf en de slachtoffers die er in vallen. Of u al dan niet wenst deel te nemen aan betogingen bij een terugkeer naar uw land van herkomst is uw vrije keuze. U heeft dit momenteel nog niet gedaan. Dat u omwille van een deelname aan een betoging in Irak problemen voorziet is dan ook volledig hypothetisch en kan u op geen enkele manier aannemelijk maken. U legt een foto neer om uw deelname aan de betoging te staven. Deze foto werd evenwel genomen door een vriend en vertoont een geënceneerd karakter. U kunt hiermee op geen enkele wijze aantonen dat u omwille van uw aanwezigheid bij één betoging voor de Iraakse ambassade in België in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.”.

Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Er werd aldus, in weerwil van verzoekende partij haar allerminst ernstige verzuchtingen, wel degelijk een onderzoek gevoerd naar die door verzoekende partij ingeroepen nieuwe elementen en zij werden wel degelijk betrokken bij de beoordeling van haar huidig (zevende) volgend verzoek om en verklaarde nood aan internationale bescherming.

4.4. Wat de foto's betreft die verzoekende partij per aanvullende nota van 22 maart 2021 aan de Raad heeft overgemaakt, en die volgens haar de militie tonen die verantwoordelijk zou zijn voor een aanslag op de Amerikaanse ambassade en waarmee zij ook problemen had/heeft, stelt de Raad vast dat er bij (elk van) de foto's tekst staat, doch deze tekst niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, zoals nochtans voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan en niet verplicht is deze documenten in overweging te nemen (RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)).

Het betreft hoe dan ook slechts heel algemene foto's waarop enkele personen, waarvan een aantal in militaire klederdracht, en voorts enkele voertuigen staan afgebeeld. Bovendien dient te worden benadrukt dat verzoekende partij haar verklaarde problemen met en vrees voor bepaalde milities en stammen in Irak in het kader van haar vele voorgaande verzoeken om internationale bescherming, waarbij die elementen uitgebreid aan bod kwamen en uitvoerig werden besproken/gemotiveerd, ongeloofwaardig werden bevonden. Zulke algemene foto's, zoals die door verzoekende partij bijgebracht, zijn geenszins van aard de geloofwaardigheid van verzoekende partij haar relaas te herstellen. De Raad beklemtoont dat het door verzoekende partij telkenmale herhalen van en verder breien aan haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, met name de door haar voorgehouden vervolging omwille van een ongeoorloofde liefdesrelatie met I. al D. die zij bij haar eerste en zeven volgende verzoeken om internationale bescherming heeft ingeroepen, geenszins van aard is de geloofwaardigheid ervan te herstellen.

Nu aan haar verklaarde en reeds herhaaldelijk ingeroepen problemen met die militie, die volgens haar op de foto's staat afgebeeld en die verantwoordelijk zou zijn voor een aanslag op de Amerikaanse ambassade, geen geloof wordt gehecht, is verzoekende partij haar opmerking dat dit erop wijst dat zij geenszins bescherming kan verwachten van haar autoriteiten ter zake niet dienstig. De vraag naar eventueel voorhanden zijnde nationale bescherming is irrelevant gelet op de volstreckte ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

4.5. Verzoekende partij wijst voorts ter zitting op algemene wijze op problemen betreffende covid-19 en het feit dat zij al bijna heel haar leven in Europa verblijft, hetgeen overigens onlosmakelijk verbonden is met haar opmerking dat zij hier al verschillende verzoeken om internationale bescherming heeft

ingediend, acht (vergeefse) om correct te zijn waarbij zij blijft steunen op haar initieel en ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, zonder dat zij echter enigszins toelicht, laat staan aannemelijk maakt op welke wijze de Covid-19 pandemie en haar langdurig verblijf in Europa (nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet die) de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voort het overige komt verzoekende partij niet verder dan de algemene opmerking dat het globale aspect uit het oog wordt verloren, zonder dat zij voorts nog ingaat op en enige inhoudelijke repliek met betrekking tot de grond in de beschikking van 8 december 2020 formuleert.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS